

FIRSTLINE – man&vrouw

Terry Virgo

Ik heb me vaak afgevraagd of we wel aandacht zouden moeten besteden aan het thema van dit nummer. Ik realiseer me dat het emoties kan oproepen en ben me maar al te goed bewust dat dit een 'lichtgewicht' tijdschrift is, en geen dik boek. We kunnen ons thema alleen maar oppervlakkig behandelen en we kunnen, daardoor, ook mogelijk meer kwaad doen dan goed.

Onze houding ten aanzien van man/vrouw kwesties wordt echter vaak verkeerd begrepen en herhaaldelijk gekarikaturiseerd. Misschien laat onze relatieve zwijgzaamheid (behalve in dit nummer dan) een niet behulpzaam vacuüm achter, hoewel ik in mijn boek *No Well-Worn Paths* een hoofdstuk aan het onderwerp heb gewijd.

De leidersconferenties die de afgelopen jaren in Brighton zijn gehouden, vormden een goede gelegenheid voor wat degelijk onderricht over dit thema. Wayne Grudem's uitmuntend onderwijs, wat we hebben geprobeerd samen te vatten in ons eerste artikel, was meesterlijk, vriendelijk, respectvol en een eyeopener. Ik wil je sterk aanmoedigen om de tape van zijn uitstekende lezing te bestellen om niet alleen kennis te nemen van de geweldige inhoud maar ook van zijn nederige en godvruchtige benadering.

P.J. Smyth's quasi-nonchalante uitdrukking op de conferentie van dit jaar – '*No Females Inhibited*' (Niet verboden voor vrouwen – met NFI als afkorting in het Engels) – trok mijn aandacht en levert de titel op voor Wendy's artikel.

John en Linda's onderwijs over 'Man en vrouw samen op weg met een opdracht' in ons artikel voor leiders geeft ook meer inzicht in onze waarden, naast nog een aantal andere getuigenissen verder in dit nummer.

Het voorbeeld van Jezus

'Er staat geschreven' was het ongecompliceerde en besliste antwoord van de Heer aan Satans voorstellen. Drie keer probeerde Satan Jezus over te halen tot onafhankelijke handelingen maar bij elke gelegenheid was Jezus, in tegenstelling tot Adam, vastbesloten om zich te onderwerpen aan de wil van zijn Vader. Geen enkele redenering, hoe subtiel ook, deed Hem van die houding afwijken.

Vandaag worden we gebombardeerd met veel verschillende gezichtspunten over de rollen van mannen en vrouwen in het huwelijk en in de kerk. Je eenvoudig onderwerpen aan het gezag van de Bijbel lijkt vreemd en ouderwets, maar het is de duidelijke oproep voor alle discipelen van Jezus.

God slaat acht op mensen die huiveren voor zijn woorden (Jes. 66:2) en die hun leven erdoor willen laten vormen. Het is dus duidelijk dat we niet de vrijheid hebben om onze boodschap aan te passen, alleen om hem meer aanvaardbaar te maken voor onze huidige cultuur. Culturen komen en gaan en de vrucht van hun keuzen en voorkeuren worden geleidelijk aan meer zichtbaar in onze moderne, afbrokkelende Westerse maatschappij.

Zo zul je, tégen de huidige trend in, in Newfrontiers kerken geen vrouwen vinden in overzichtgevend leiderschap. Hoewel het evangelie onmiskenbaar zorgde voor een revolutionaire doorbraak in de houding ten opzichte van vrouwen en hun volledige acceptatie en gelijkwaardige waarde aan mannen in de kerk, geloven we dat mannelijk gezag ook duidelijk werd onderwezen en gepraktiseerd. Jezus, zelf een steen des aanstoots en een struikelblok, doorbrak onverschrokken de tradities van zijn tijd, waarbij Hij religieuze leiders diep schokte en elke pure conformiteit aan gevestigde normen aanviel. Niettemin koos Hij twaalf mannen uit als apostelen.

Hij rekruteerde een belastingontvanger – een man die waarschijnlijk niet alleen gehaat zal zijn maar ook sociaal en religieus ongeaccepteerd en een outcast – plus leden van de extremistische Zeloten, waaruit bleek dat Hij zich niet simpelweg hield aan wat politiek correct was in zijn tijd. Hij stoorde zich niet aan wat aanvaardbaar zou zijn geweest voor zijn tijdgenoten; Hij nam echter geen vrouwen op bij de twaalf.

Vrouwen waren wel welkom in de groep die met de apostelen meereisde (Luc. 8:2-3), maar het is duidelijk dat hun rol in de groep verschilde van die van de mannen die werden getraind voor het apostelschap.

Ze vragen me wel eens: “Welke boodschap straal jij uit naar mensen in de 21e eeuw wanneer jij in jouw gemeenten geen vrouwen hebt als oudsten?” Mijn antwoord is dan: “Mijn boodschap is dat ik wil wandelen in gehoorzaamheid aan de Bijbel en dat ik Gods wijsheid wil eren door mijn gehoorzaamheid.”

Onze ervaring

Zoals uit Wendy's artikel zal blijken zijn vrouwen heel actief betrokken in veel verschillende aspecten van het leven en de bediening in onze kerken.

Vrouwen dopen, vrouwen breken brood bij het Avondmaal, vrouwen leiden de lofprijzing (we hebben geen probleem met het 'priesterschap' zoals sommige van onze Anglicaanse vrienden zouden kunnen hebben, aangezien we allemaal priesters zijn) en vrouwen geven leiding aan werk dat is gekoppeld aan allerlei verschillende bedieningen.

Wij moedigen vrouwen aan het uitdagende en veelzijdige voorbeeld uit Spreuken 31 met volwassenheid en zekerheid na te streven.

We hebben steeds de indrukwekkende genadebedieningen en het evangelisatiewerk van bijvoorbeeld Jackie Pullinger-To in Hong Kong onderschreven en geroemd. Ik heb haar werk bezocht en een ontmoeting met onze leiders geregeld zodat ze iets kon delen over haar passie voor het evangelie en over haar geloof voor herstel van beschadigde drugsverslaafden.

Onze specifieke gebieden van aandacht betreffen het bestuur van de gemeente, het 'hoofd zijn van' en het gezaghebbend onderwijzen en leidinggeven aan mannen. Deze gebieden beschouwen we als verboden terrein voor vrouwen op grond van de Bijbel. Niet op grond van wat mensen graag interpreteren als de vermeende eigenzinnigheid van een ongevoelige, vrouwonvriendelijke ex-farizeeër als Paulus, maar op grond van de hele strekking van de Bijbel van begin tot eind.

In de hemel lijkt er geen sprake te zullen zijn van mannelijk en vrouwelijk; dit geldt nu al voor ons in Christus, met betrekking tot onze waarde en onze positie ten opzichte van Hem. Maar in de aanpak van aan sekse gerelateerde zaken is het Nieuwe Testament eerder geneigd haar maatstaven te bepalen door terug te kijken naar de schepping dan door vooruit te kijken naar onze uiteindelijke, hemelse staat (Zie 1 Kor. 11:8; Ef. 5:31; 1 Tim. 2:13). God heeft ieder van ons anders gemaakt en ons verschillende rollen gegeven. Wij huldigen deze verschillen graag en eren oprecht wat de Bijbel het broze vaatwerk noemt.

Laat me dit punt benadrukken dat we onze positie niet handhaven uit een verlangen om vrouwen de mond te snoeren, in te perken of buiten te sluiten. Het is nooit ons verlangen geweest om meer dan vijftig procent van Gods geschapen mensheid te kleineren of te onderschatten. We willen ook beslist geen historisch Victoriaanse houding handhaven die voorschrijft dat vrouwen 'gezien moeten worden, maar niet gehoord'. We geloven in alle eerlijkheid eenvoudig dat de Bijbel ons laat zien dat er in de kerk rollen zijn die specifiek zijn voor een bepaald geslacht. En dat, als deze principes correct in acht worden genomen, we vrouwen zullen zien opbloeien en tot ontplooiing zien komen in het mooie potentieel dat God voor hen heeft.

Dit is het standpunt dat ik inneem, zonder vijandigheid of gebrek aan liefde en met oprecht respect voor velen van wie ik weet dat ze er en andere zienswijze op na houden.

Pas op voor 'verwerpelijke afwijkingen'!

Bij het aannemen van deze houding willen we serieus waken voor het gevaar dat we de gaven en bedieningen van vrouwen in onze gelederen over het hoofd zien. We bekeren ons ook oprecht van elk mannelijk chauvinisme of elke dominerende houding die Gods hart niet weerspiegelt. Moge God verhoeden dat onze pogingen om onszelf te onderwerpen aan bijbelse principes uitmondten in harde autoritaire handelwijzen of dominerende bevoogding. Zoals John Stott zegt: 'Paulus beschrijft het christelijke ideaal, geen verwerpelijke afwijkingen ervan!' (*The Message of Ephesians*, BST, IVP).

Binnen het huwelijk wordt de relatie tussen man en vrouw gezien als vergelijkbaar met de liefde van Christus voor zijn kerk. De maatstaven konden niet hoger worden gelegd m.b.t. onze roeping ons ijverig toe te wijden om de stijl en de houding van onze Here Jezus over te nemen. Om John Stott opnieuw te citeren: 'Klinkt de vereiste "onderdanigheid" een vrouw moeilijk in de oren? Ik denk dat wat van haar man gevraagd wordt, moeilijker is. Het is namelijk niet de bedoeling dat hij liefheeft met een romantische, sentimentele en zelfs agressieve passie, die tegenwoordig vaak doorgaat voor echte liefde; nee, in plaats daarvan moet hij haar liefhebben met de liefde van Christus. Geen hogere maatstaf is denkbaar.'

De wereld is in afwachting van een stralende kerk en krijgt maar zelden een glimp te zien van het huwelijk zoals het is bedoeld. De relatie tussen de beide seksen is overladen met uitdagingen. Moge God ons helpen om dit goed te realiseren en om God geweldige eer te brengen.

Oorspronkelijke titel: Firstline

Newfrontiers magazine . volume 2 . issue 09 . december > februari 2005

Vertaling: Toos Kleinhout